

PREZES
NACZELNEJ RADY ADWOKACKIEJ
Jacek Trela

Warszawa, dnia 28 grudnia 2017 r.

Pani Jadwiga Emilewicz
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Rozwoju

Dot. DIN-VI.0210.11.2017

NRA-147-U.18.2017

Dotychczas Pani Minister

W odpowiedzi na pismo z dnia 30 listopada 2017 r. uprzejmie przesyłam opinię Naczelnej Rady Adwokackiej dotyczącą projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo własności przemysłowej, przygotowaną przez adw. dr Michała Bieniaka.

z poważaniem
Jacek Trela

OPINIA NACZELNEJ RADY ADWOKACKIEJ
DO PROJEKTU USTAWY
O ZMIANIE USTAWY – PRAWO WŁASNOŚCI PRZEMYSŁOWEJ

Kluczową zmianą, która musi podlegać ocenie samorządu adwokackiego, jest zmiana zawarta w art. 1 pkt 64 projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo własności przemysłowej (dalej: „Projekt”). Rozszerza on w lit. a) art. 1 pkt 64 Projektu katalog podmiotów, mogących nabyć status pełnomocnika strony w postępowaniu przed Urzędem Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej (dalej: „Urząd Patentowy”) w sprawach w sprawach związanych z dokonywaniem i rozpatrywaniem zgłoszeń oraz utrzymywaniem ochrony wynalazków, produktów leczniczych oraz produktów ochrony roślin, wzorów użytkowych, wzorów przemysłowych, oznaczeń geograficznych i topografii układów scalonych, m.in. o adwokatów. Zmiany opisane w art. 1 pkt 64 lit. b) i c) Projektu są konsekwencją zmiany wprowadzonej w lit. a).

Zmianę tę należy ocenić pozytywnie. Postępowanie przed Urzędem Patentowym nie różni się istotnie od innych postępowań, w których od lat adwokaci i radcowie prawni reprezentują klientów.

Rozwiązanie takie pozwoli stronom postępowania korzystać, obok wąskiej grupy rzeczników patentowych, również z doradztwa i reprezentacji świadczonej przez znacznie szersze grono adwokatów oraz radców prawnych. Nie będzie to jednocześnie groziło obniżeniem poziomu świadczonych usług, gdyż adwokaci wykonują zawód zaufania publicznego, a na straży jakości i wysokiego poziomu etycznego świadczonych usług stoją (obok powszechnie obowiązujących norm prawnych) wewnętrzne regulacje samorządu adwokackiego (zwłaszcza Kodeks etyki adwokackiej) oraz pion dyscyplinarny.

Nie zmienia tej okoliczności również wielokrotnie podnoszony (np. przy okazji nowelizacji art. 236 ust. 1¹ Prawa własności przemysłowej) aspekt wiedzy technicznej. Po pierwsze, należy zwrócić uwagę, iż niejednokrotnie inne postępowania, w których pełnomocnikami są adwokaci wymagają znacznej wiedzy technicznej (procesy budowlane, procesy związane z usługami informatycznymi, postępowania z zakresu zwalczania

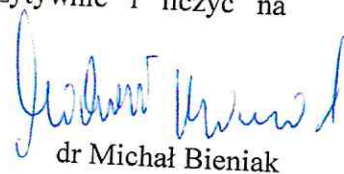
nieuczciwej konkurencji, niektóre postępowania koncesyjne), często większej, aniżeli w przypadku postępowań toczących się przed Urzędem Patentowym.

Po drugie, należy zwrócić uwagę na kwestię specjalizacji. Nie jest w obecnym stanie wiedzy możliwe opanowanie wiedzy technicznej ze wszystkich dziedzin. W związku z tym, również reprezentacja przez rzeczników patentowych nie gwarantuje, iż będą oni specjalistami w tej dziedzinie wiedzy, w której reprezentują stronę. Te same problemy, z którymi zetkną się w przyszłości adwokaci, napotykają więc w swojej praktyce obecnie rzecznicy patentowi. Podnoszony więc często w dyskusji argument braku wiedzy technicznej nie może przesądzać o niedopuszczalności reprezentacji przez adwokatów. Problem ten dotyczy bowiem w równej mierze obu grup zawodowych.

W tym kontekście trzeba zwrócić uwagę, że w przeszłości toczyły się już dyskusje nad podobnymi rozwiązaniami. Ich rezultatem było wprowadzenie do ustawy – Prawo własności przemysłowej art. 236 ust. 1¹ i w konsekwencji przyznanie adwokatom oraz radcom prawnym uprawnień do reprezentacji stron w postępowaniu przed Urzędem Patentowym w sprawach związanych z dokonywaniem i rozpatrywaniem zgłoszeń oraz utrzymywaniem ochrony znaków towarowych. Przepis ten nie wywołał żadnych negatywnych skutków.

Ostatnim argumentem, jaki należy przytoczyć jest argument o charakterze czysto społecznym. W ostatnich kilkunastu latach nastąpił, m.in. na skutek zmian ustawowych, znaczny wzrost ilości adwokatów i radców prawnych. Jednocześnie jednak ustawodawca nie pozwolił na rozszerzenie ich uprawnień, nawet w najbardziej naturalnym kierunku, a więc właśnie w zakresie reprezentacji w postępowaniach przed Urzędem Patentowym. Konsekwencją tego jest wzrost bezrobocia wśród adwokatów i radców prawnych. Można więc w tym zakresie mówić o pewnym zaniechaniu ustawodawcy, który z jednej strony deklaruje wolę ułatwienia dostępu do zawodu, z drugiej zaś – nie otwiera pól, na których możliwe byłoby wykorzystanie wiedzy posiadanej przez adwokatów.

W konsekwencji należy proponowaną zmianę ocenić pozytywnie i liczyć na konsekwentne jej przeprowadzenie w procesie legislacyjnym.

dr Michał Bieniak

Adwokat